

**KONGRES
POLSKIEJ LEWICY**

**O Kongresie
Polskiej Lewicy**

**Komitet
Honorowy**

Program

**Panele
dyskusyjne**

**Imprezy
towarzyszące**

**Sylwetki
panelistów**

**Organizacje
tworzące
Kongres**

**Skrót materiału
*Lewica dla Polski***

**Przewodnik
PO KONGRESIE
POLSKIEJ LEWICY**

KONGRES
POLSKIEJ LEWICY

**Szanowni Państwo,
Koleżanki i Koledzy,
Drodzy uczestnicy I Kongresu Polskiej Lewicy,**

Przychodzimy z różnych miejsc, różnią nas osobiste doświadczenia, łączy ideowy fundament wolności, równości i sprawiedliwości społecznej. Różni dobór środków, za pomocą których zmierzamy do celu. Cel jednak również jest wspólny – sprawiedliwe społeczeństwo, wolnych i równych w swoich prawach obywateli. Łączy Nas jeszcze jedno – przekonanie, że lewica jest Polsce potrzebna. Dlatego to jest Wasz kongres – KONGRES POLSKIEJ LEWICY, kongres nowej nadziei.

KONGRES
POLSKIEJ LEWICY

Nie spotykamy się w politycznej próżni. Słowo „kryzys” przestało być telewizyjnym wytrychem, a staje się codziennością większości Polaków. Neo-liberalne lekarstwo na kryzys – zaordynowane przez Platformę Obywatelską – zostało przez społeczeństwo odrzucone. Znaleźliśmy się w momencie, kiedy lewica powinna zaprezentować obywatelom spójną programową alternatywę dla rosnącego w siłę PiS-u. Po to się spotykamy. Aby wspólnie szukać odpowiedzi na pytania powtarzające się w polskich domach. Jak zapewnić Polakom pracę? Jak zaspokoić głód rodzin? Jak uleczyć służbę zdrowia? Jak ratować szkoły przed zamykaniem? Jak sprawić, by koleje funkcjonowały na przyzwoitym europejskim poziomie?

Pragnę podziękować wszystkim organizacjom i członkom Komitetu Organizacyjnego, którzy przez wiele tygodni ciężko pracowali nad przygotowaniem Kongresu. Dzięki Waszemu zaangażowaniu program dzisiejszego spotkania jest bardzo obfity, a oferta programowa, którą kierujemy do Polaków bogatsza.

KONGRES
POLSKIEJ LEWICY

Życzę Wam inspirujących obrad. I owocnego szukania odpowiedzi na te pytania. I jeszcze jednego. Skoro zebraliśmy się dzisiaj wszyscy razem, to już nie rozchodźmy się każdy w swoją stronę. Wspólnie razem zmierzajmy do celu!

dr Krzysztof Gawkowski
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
Kongresu Polskiej Lewicy

O KONGRESIE POLSKIEJ LEWICY

16 czerwca 2013 roku w Warszawie, w Centrum Konferencyjnym Stadionu Narodowego, z inicjatywy Sojuszu Lewicy Demokratycznej odbywa się KONGRES POLSKIEJ LEWICY – historyczne, pierwsze takie wydarzenie o tak szerokim zasięgu. Bierze w nim udział blisko 100 ugrupowań lewicowych, związków zawodowych i organizacji społecznych. Reprezentują one bardzo wielostronne spektrum zainteresowań i obszarów działań. Łączy je brak akceptacji dla obecnego porządku, metod sprawowania władzy, sprawności rządzenia państwem i przyjmowanych rozwiązań prawnych.

Kongres to także spotkanie autorytetów, które pragną zidentyfikować wspólną tożsamość i określić nową, świeżą, odbiegającą od schematów dotychczasowego myślenia, strategię i wizję państwa. Państwa opartego na poszanowaniu ludzkiej godności, wolności, sprawiedliwości i równości. Nasze zaproszenie do Komitetu Honorowego, który patronuje temu przedsięwzięciu, przyjęło blisko 40 autorytetów ze świata nauki, kultury i polityki.

W trakcie Kongresu odbywają się panele dyskusyjne na temat: socjalno-bytowej sytuacji społeczeństwa, światowego kryzysu gospodarczego, praw i wolności obywatelskich, sytuacji polskiej kultury, lewicy, innowacyjności i nowych technologii. Rada Polityczno-Programowa Sojuszu Lewicy Demokratycznej przygotowała na tę okazję specjalny raport „Lewica dla Polski”. Kongresowi towarzyszą wystawy i prezentacje dorobku środowisk i organizacji lewicy społecznej, praw kobiet.

Podczas Kongresu przeprowadzimy diagnozę obecnej sytuacji społecznej, politycznej i gospodarczej, a w efekcie wspólnie skonstruujemy precyzyjne wnioski, co do podjęcia dalszych konkretnych już działań.

Tak postawione cele wymagają naszej mobilizacji i wspólnoty działań. Aby je skutecznie wdrożyć, potrzebny jest szeroki front partnerskiego współdziałania.

**www.kongreslewicy.pl
facebook.com/kongreslewicy
twitter.com/kongreslewicy**

KOMITET HONOROWY

Joanna Agatowska

Wiceprzewodnicząca Sojuszu Lewicy Demokratycznej, polityk Sojuszu od 2001 roku, wieloletni samorządowiec, obecnie zastępca Prezydenta Miasta Świnoujście.

Marek Balicki

Polityk, z wykształcenia lekarz psychiatra oraz anesteziolog. Minister zdrowia w gabinetach Leszka Millera i Marka Belki, poseł na Sejm I, II i VI kadencji, senator V kadencji.

Anna Bańkowska

Ekonomistka, poseł na Sejm RP X, I, II, III, IV, VI i obecnie VII kadencji, wiceprzewodnicząca Sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, dwukrotnie przewodniczyła tej komisji. W latach 1995–1998 prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W latach 1986–1992 dyrektor ekonomiczny w Fabryce Maszyn Rolniczych w Inowrocławiu.

prof. Paweł Bożyk

Profesor nauk ekonomicznych. Członek Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN. Założyciel i przewodniczący Ruchu Odrodzenia Gospodarczego im. E. Gierka, a od 2007 roku przewodniczący Kongresu Porozumienia Lewicy.

Andrzej Celiński

Polityk, senator I i II kadencji, poseł na Sejm II, IV oraz VI kadencji. Minister kultury w rządzie Leszka Millera, działacz opozycji demokratycznej, od 2012 roku przewodniczący Partii Demokratycznej.

prof. Janusz Czapiński

Psycholog społeczny, profesor Uniwersytetu Warszawskiego i prorektor ds. nauki Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Warszawie. Jest wieloletnim kierownikiem badań panelowych „Diagnoza Społeczna”, projektu zajmującego się od 2000 roku analizą warunków i jakości życia Polaków.

Tadeusz Ferenc

Od 2002 roku prezydent Rzeszowa. Absolwent Wydziału Ekonomicznego Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Poseł IV kadencji Sejmu z rącenia SLD (lata 2001–2002); w 2010 roku odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Katarzyna Gärtner

Wybitna kompozytorka, pianistka i aranżerka. Absolwentka Średniej Szkoły Muzycznej w Krakowie.

prof. Adam Gierek

Profesor inżynier, polityk, nauczyciel akademicki, senator V kadencji, od 2004 roku poseł do Parlamentu Europejskiego, specjalista inżynierii materiałowej.

prof. Tomasz Goban-Klas

Socjolog, medioznawca, nauczyciel akademicki, były członek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Prowadzi wykłady w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Krakowie, Akademii Obrony Narodowej i na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie pełni funkcję kierownika Katedry Komunikowania i Mediów Społecznych.

Bogusław Gorski

Członek Polskiej Partii Socjalistycznej do 1993 roku. Do Kongresu Zjednoczeniowego PPS przewodniczący organizacji warszawskiej – PPS 11 Jana Mulaka. Od 1996 roku wiceprzewodniczący Centralnego Komitetu Wykonawczego. Od 2006 roku do dziś trzykrotnie wybierany na kolejnych Kongresach przewodniczącym Rady Naczelnej PPS. Nauczyciel akademicki.

Jan Guz

Przewodniczący Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych. Wiceprzewodniczący Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i członek wielu organizacji społecznych i gospodarczych.

prof. Jan Hartman

Filozof i bioetyk, profesor nauk humanistycznych, wydawca i publicysta, wykładowca akademicki. Laureat nagrody Grand Press w kategorii „Publicystyka” (2009).

Kazimierz Kik

Dr hab. nauk politycznych, profesor na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach. Wielokrotny protektor tej uczelni, a także dyrektor Instytutu Nauk Politycznych, wiceprzewodniczący komitetu nauk politycznych Państwowej Akademii Nauk, nagrodzony Orderem Odrodzenia Polski. Publicysta, komentator, pracownik nauki.

Andrzej Kurz

Historyk, nauczyciel akademicki, wydawca. Współzałożyciel, wiceprezes i prezes Stowarzyszenia „Kuźnica”. Ekspert w kancelarii prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego w latach 1999–2005. Współzałożyciel i wiceprzewodniczący Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa.

Krystyna Łybacka

Polityk, posłanka na Sejm nieprzerwanie od 1991 roku, doktor nauk matematycznych oraz wykładowca akademicki, minister edukacji narodowej i sportu w latach 2001–2004.

prof. Jacek Majchrowski

Prawnik, profesor UJ, profesor zwyczajny nauk prawnych, historyk doktryn politycznych i prawnych. Prezydent Krakowa nieprzerwanie od 2002 roku.

prof. Andrzej Mencwel

Historyk i antropolog kultury, krytyk, eseista, publicysta. Twórca Instytutu Kultury Polskiej w Uniwersytecie Warszawskim. Autor m.in. „Etosu lewicy”.

Leszek Miller

Pierwszy przewodniczący Sojuszu Lewicy Demokratycznej w latach 1999–2004, ponownie wybrany na tę funkcję w roku 2011. W latach 1997–1999 Przewodniczący SdRP. Premier Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001–2004, odpowiedzialny za wprowadzenie Polski w struktury Unii Europejskiej. Wcześniej minister – szef Urzędu Rady Ministrów, minister pracy i polityki socjalnej oraz minister spraw wewnętrznych i administracji.

Daniel Olbrychski

Wybitny aktor, twórca wielu znakomych kreacji filmowych i teatralnych. Doktor honoris causa Uniwersytetu Opolskiego.

dr Józef Oleksy

Marszałek Sejmu w latach 1993–1995 i 2004–2005, premier RP w latach 1995–1996, wicepremier oraz minister spraw wewnętrznych i administracji w rządzie L. Millera w 2004, poseł na Sejm w latach 1989–2005 (X, I, II, III i IV kadencji), przewodniczący SLD (lata 2004–2005), wiceprzewodniczący SLD w latach 2003–2004 i od roku 2012.

prof. Longin Pastusiak

Polityk, historyk i politolog, amerykańista, w latach 1991–2001 poseł na Sejm I, II i III kadencji, w latach 2001–2005 senator i marszałek Senatu V kadencji. Autor ponad 700 publikacji naukowych, w tym 84 książek.

Paulina Piechna-Więckiewicz

Działaczka partyjna, samorządowa i młodzieżowa oraz polityk, wiceprzewodnicząca Rady Krajowej Sojuszu Lewicy Demokratycznej, radna m.st. Warszawy (w kadencjach 2006–2010, 2010–2014).

Katarzyna Piekarska

Radca prawny, specjalizuje się w prawach człowieka, prawie rodzinnym i prawie pracy. Przewodnicząca Stowarzyszenia Sejmik Kobiety Lewicy. Ekspertka Związku Pracodawców Warszawy i Mazowsza. Była podsekretarz stanu w MSWiA. Posłanka na Sejm w latach 1993–2007. Obecnie wiceprzewodnicząca Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

prof. Jacek Raciborski

Socjolog, kierownik Zakładu Socjologii Polityki w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego.

prof. Janusz Reykowski

Psycholog, profesor Polskiej Akademii Nauk. Zajmuje się psychologią polityczną.

prof. Zdzisław Sadowski

Ekonomista, emerytowany profesor Uniwersytetu Warszawskiego, wieloletni prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, obecnie prezes honorowy. Członek PAN, wieloletni zastępca przewodniczącego Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus”.

Joanna Senyszyn

prof. dr hab. nauk ekonomicznych, wiceprzewodnicząca SLD, działaczka społeczna na rzecz kobiet, dzieci, osób LGBT i zwierząt, publicystka. Była rektor, dziekan, kierownik katedry. W latach 2001–2009 posłanka na Sejm IV, V i VI kadencji, od 2009 roku deputowana do Parlamentu Europejskiego, wiceprzewodnicząca Komisji Praw

KOMITET HONOROWY, cd.

Człowieka PE oraz Platformy PE na rzecz świeckiej polityki. Prezeska Stowarzyszenia „Polka potrafi”.

Dariusz Szwed

Działacz społeczny, ekonomista, feministka, Przewodniczący Rady Programowej Zielonego Instytutu, jeden z założycieli i w latach 2004–2011 jeden z dwojga przewodniczących partii Zieloni 2004, współpracownik Grupy Zielonych w Parlamencie Europejskim, ekspert ds. zrównoważonego rozwoju i polityki ekologicznej.

prof. Krzysztof Szamałek

Od 1979 roku pracownik naukowy Wydziału Geologii UW Instytutu Geochemii, Mineralogii i Petrologii oraz Przewodniczący Rady Naukowej IGMiP. Wiceprzewodniczący Komitetu Zrównoważonej Gospodarki Surowcami Mineralnymi PAN. Sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska w latach 1994–1997, 2001–2005. Były prezes zarządu Mostostal Warszawa SA. Ekspert w zakresie geologii gospodarczej, bezpieczeństwa surowcowego, autor ponad 180 prac naukowych i publikacji.

Szymon Szurmiej

Aktor i reżyser; aktywny członek i działacz krajowych i międzynarodowych organizacji żydowskich. Dyrektor naczelny i artystyczny Teatru Żydowskiego im. Ester Rachel i Idy Kamińskich w Warszawie, poseł na Sejm IX kadencji.

prof. Maria Szyszkowska

Filozof i polityk, działaczka społeczna, wykładowca akademicki, senator RP V kadencji, sędzia Trybunału Stanu RP (lata 1993–1997). Nominowana w 2005 roku z inicjatywy m.in. Szwajcarii do Pokojowej Nagrody Nobla. Wykładała na Uniwersytecie Wiedeńskim.

prof. Michał Śliwa

Politolog i historyk, rektor Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie (lata

1999–2005 i od roku 2008). Członek Komitetu Nauk Politycznych PAN (lata 1994–2010), przewodniczący Konferencji Rektorów Uczelni Pedagogicznych (lata 1999–2012). Zasiadał w prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (lata 1999–2012).

prof. Danuta Waniek

Polityk, posłanka na Sejm I, II i III kadencji. W latach 1994–1995 pełniła funkcję podsekretarza stanu do spraw parlamentarnych w Ministerstwie Obrony Narodowej, a w latach 1995–1997 piastowała urząd szefa Kancelarii Prezydenta RP. Przewodnicząca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w latach 2003–2005. Założycielka i długoletnia przewodnicząca Demokratycznej Unii Kobiet.

Szewach Weiss

Izraelski polityk, profesor nauk politycznych, ambasador Izraela w Polsce w latach 2001–2003. Autor kilkudziesięciu książek: dla dzieci, z dziedziny nauk politycznych oraz na temat Holocaustu.

Jerzy Wenderlich

Dziennikarz, polityk; poseł na Sejm nieprzerwanie od 1993 roku (II, III, IV, V, VI i VII kadencji), wicemarszałek Sejmu VI i VII kadencji.

prof. Jacek Wódc

Prof. dr hab. socjologii w Instytucie Socjologii, Uniwersytet Śląski. W latach 1992–2012 dyrektor Ecole Internationale de Sciences Politiques w Katowicach, uczelni wspólnej Uniwersytetu Śląskiego, Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux i Université Catholique de Louvain.

Bogusław Ziętek

Działacz związkowy i polityk. Współzałożyciel i przewodniczący Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80”. Od 2005 roku do maja 2013 roku przewodniczący Polskiej Partii Pracy.

www.kongreslewicy.pl
facebook.com/kongreslewicy
twitter.com/kongreslewicy

PROGRAM

- 10.25** Otwarcie wystawy *Młodzi, wykształceni, bezrobotni*
przewodniczący SLD LESZEK MILLER,
przewodniczący Dolnośląskiej Rady Wojewódzkiej SLD RADOSŁAW MOŁOŃ
- 10.30 OTWARCIE KONGRESU**
JÓZEF OLEKSY, w imieniu Rady Polityczno-Programowej SLD
i Komitetu Honorowego Kongresu
- 10.45 Prowadzący przejmują prowadzenie Kongresu**
BOGUSŁAW GORSKI, przewodniczący Rady Naczelnej PPS
PAULINA PIECHNA-WIĘCKIEWICZ, wiceprzewodnicząca SLD
prof. JACEK MAJCHROWSKI
SYLWIA RÓŻYCKA-JAROSŃ – wiceprzewodnicząca Zarządu Głównego Ligi Kobiet Polskich
- 10.45 Oficjalne wystąpienia**
- 12.30 Przerwa**
family foto
- 12.45 Panele dyskusyjne**
- **Nowa polityka społeczna** (problemy socjalno-bytowe)
 - **Gospodarka polska wobec światowego kryzysu** (światowy kryzys gospodarczy)
 - **Przyszłość demokracji** (prawa i wolności obywatelskie)
 - **Uspołecznienie kultury** (stan polskiej kultury)
 - **Lewica XXI wieku** (lewicowy projekt przyszłości)
 - **Nowoczesna Polska** (innowacyjność i nowoczesność)
 - **Drogi awansu kobiet – perspektywa zmiany** (prawa kobiet)
- 15.00 Raporty z paneli dyskusyjnych**
- 16.00 PODSUMOWANIE KONGRESU**
- Przyjęcie dokumentów
 - Powołanie sieci kontaktów lewicy (*networking*)
oraz Komitetu Porozumiewawczego Lewicy
- 16.30 Zakończenie obrad**

PANELE DYSKUSYJNE

1. Nowa polityka społeczna

(problemy socjalno-bytowe)

sala Londyn B

Prowadzący: P. Szumlewicz

A. Bańkowska, prof. J. Czapiński, J. Guz,
M. Kabaj, dr W. Olejniczak, M. Syska

Reporter: B. Machalica

2. Gospodarka polska wobec światowego kryzysu

(światowy kryzys gospodarczy)

sala Rzym

Prowadzący: prof. G.W. Kołodko
prof. B. Liberadzki, prof. E. Mączyńska,
dr hab. R. Michalski, dr M. Piątkowski,
dr hab. H. Wirth

Reporter: J. Zamana

3. Przyszłość demokracji

(prawa i wolności obywatelskie)

sala Londyn C

Prowadzący: red. J. Żakowski
J. Erbel, prof. J. Hartman, K. Legierski,
B. Nowacka, prof. J. Senyszyn

Reporter: B. Rydliński

4. Uspołecznienie kultury

(stan polskiej kultury)

sala Paryż A

Prowadzący: red. R. Kurkiewicz,
B. Chmiel, P. Demirski, S. Łozińska,
prof. A. Mencwel, M. Wawrzkiwicz,
J. Wenderlich

Reporter: R. Święcicki

5. Lewica XXI wieku

(lewicowy projekt przyszłości)

sala Amsterdam

Prowadzący: prof. J. Raciborski
T. Kalita, prof. K. Kik, prof. J. Reykowski,
dr P. Sadura, dr A. Skrzypek,
red. R. Walenciak

Reporter: dr M. Raś

6. Nowoczesna Polska

(innowacyjność i nowoczesność)

sala Londyn A

Prowadzący: dr W. Szewko
prof. M. Chmielewski, Ł. Foltyn,
M. Jaworski, G. Napieralski,
prof. W. Nowiński, A. Szejna

Reporter: R. Osiński

7. Drogi awansu kobiet – perspektywa zmiany

(prawa kobiet)

sala Paryż B

Prowadząca: prof. D. Waniek
A. Czarnacka, B. Labuda,
P. Piechna-Więckiewicz, K. Piekarska,
prof. M. Płatek

Reporter: K. Piotrowska

IMPREZY TOWARZYSZĄCE KONGRESOWI

Wystawy

- Wystawa *Młodzi, wykształceni, bezrobotni*.....poziom I
- Wystawa poświęcona Willy'emu Brandtowi..... poziom II
- Wystawa i prezentacja OPZZ..... poziom II
- Wystawa z okazji 100-lecia urodzin Edwarda Gierkapoziom I

Stoiska – foyer

- Centrum im. Ignacego Daszyńskiego
- Demokratyczna Unia Kobiet
- Fundacja im. Friedricha Eberta
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- Ośrodek Myśli Społecznej im. Ferdynanda Lassalle'a
- Polska Partia Socjalistyczna
- Polski Związek Działkowców
- Ruch Społeczny Praca-Pokój-Sprawiedliwość
- Sojusz Lewicy Demokratycznej
- Stoisko prof. Joanny Senyszyn, eurodeputowanej
- Stowarzyszenie NIGDY WIĘCEJ
- Stowarzyszenie Warszawa w Europie
- Unia Pracy
- Związek Zawodowy Górników w Polsce
- www.SklepPolityczny.pl – stoisko z upominkami SLD

Promocje książek

- Promocja „Niezbędnika historycznego lewicy”,
(stoisko Centrum im. Ignacego Daszyńskiego)
- Stoisko z książkami prof. Grzegorza Kołodki
- Promocja publikacji „Socjaldemokratyczna polityka społeczna”,
(stoisko Ośrodka Myśli Społecznej im. Ferdynanda Lassalle'a)
- Stoisko Wydawnictwa Adam Marszałek
- Stoisko z książkami prof. Longina Pastusiaka

SYLWETKI PANELISTÓW

PANEL 1

Nowa polityka społeczna (problemy socjalno-bytowe)

Moderator: Piotr Szumlewicz – socjolog, filozof, doradca przewodniczącego OPZZ, członek redakcji kwartalnika „Bez Dogmatu” i portalu Lewica.pl, współprowadzący program „Ja panu nie przerywałem” w telewizji Superstacja, publicysta „Trybuny”.

Paneliści:

Anna Bańkowska – posłanka na Sejm X, I, II, III, IV, VI i VII kadencji, obecnie wiceprzewodnicząca sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w latach 1995–1998.

prof. Janusz Czapiński – psycholog, profesor na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego i w Wyższej Szkole Finansów i Zarządzania w Warszawie, autor „Diagnozy Społecznej”.

Jan Guz – działacz związkowy, w latach 1997–2004 wiceprzewodniczący Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych. Od 20 kwietnia 2004 przewodniczący

OPZZ, wiceprzewodniczący Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.

prof. Mieczysław Kabaj – ekonomista, profesor Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych, Członek Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN, Członek Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus” przy Prezydium PAN, były wieloletni ekspert Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie i Organizacji Narodów Zjednoczonych.

dr Wojciech Olejniczak – doktor nauk ekonomicznych, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w rządach Leszka Millera i Marka Belki, w latach 2001–2009 poseł na Sejm, Wicemarszałek Sejmu V kadencji, od 2009 roku poseł do Parlamentu Europejskiego, członek Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (AGRI) i Komisji Rozwoju Regionalnego (REGI).

Michał Syska – prawnik, dyrektor Ośrodka Myśli Społecznej im. Ferdynanda Lassalle’a, redaktor książki „Socjal-demokratyczna polityka społeczna”, publicysta i działacz polityczny.

Panel 2

Gospodarka polska wobec światowego kryzysu (światowy kryzys gospodarczy)

Moderator: prof. Grzegorz W. Kołodko – Akademia Leona Koźmińskiego, członek Europejskiej Akademii Nauki, Sztuki i Literatury, wicepremier i minister finansów 1994–1997 i 2002–2003.

Paneliści:

prof. Bogusław Liberadzki – Szkoła Główna Handlowa, poseł do Parlamentu Europejskiego (Sojusz Socjalistów i Postępowych Demokratów), minister transportu i gospodarki morskiej 1993–1997.

prof. Elżbieta Mączyńska – Szkoła Główna Handlowa, prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

dr hab. Ryszard Michalski – profesor i dyrektor Instytutu Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur.

dr Marcin Piątkowski – Centrum Badawcze Transformacji, Integracji i Globalizacji TIGER – Akademia Leona Koźmińskiego, starszy ekonomista Banku Światowego.

dr hab. Herbert Wirth – profesor Politechniki Wrocławskiej, prezes zarządu KGHM Polska Miedź SA, współtwórca think-tanku Poland Go Global.

www.kongreslewicy.pl
facebook.com/kongreslewicy
twitter.com/kongreslewicy

PANEL 3

Przyszłość demokracji (prawa i wolności obywatelskie)

Moderator: Jacek Żakowski – publicysta tygodnika „Polityka”, kierownik Katedry Dziennikarstwa Collegium Civitas. Był m.in. rzecznikiem Obywatelskiego Klubu Parlamentarnego (1989–1990) i pierwszym prezesem Polskiej Agencji Informacyjnej (1991–1992). Autor kilkunastu książek. Laureat wielu nagród, m.in. Dziennikarz Roku 1997.

Paneliści:

Joanna Erbel – socjolożka, aktywistka, publicystka, członkini Krytyki Politycznej oraz Kongresu Ruchów Miejskich. Laureatka Okularów Równości 2013 w kategorii „Sprawiedliwość społeczna i zwalczanie ubóstwa”.

prof. Jan Hartman – filozof i etyk, publicysta. Kieruje Zakładem Filozofii i Bioetyki w Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego. W filozofii zajmuje się m.in. bioetyką i filozofią polityki. Wiceprzewodniczący Rady Polityczno-Programowej SLD, pełnomocnik Europy+ na Małopolskę, doradca Ruchu Palikota; współpracuje z Ministrem Nauki oraz Ministrem Zdrowia. Pracuje na rzecz porozumienia na lewicy.

Krystian Legierski – działacz na rzecz LGBT, polityk i przedsiębiorca. Do roku 2011 czołowy działacz partii „Zieloni 2004”. W latach 2006–2010 prowadził audycję „Lepiej późno, niż wcale” w radiu TOK FM, poruszającą kwestie środowisk LGBT. Współtwórca legendarnego „Le

Madame” oraz klubów „Tomba-Tomba”, „M25”, kawiarni „Sklep z kanapkami”. Współtwórca Fundacji Panoptykon zajmującej się monitoringiem poszanowania prawa do prywatności. Współtwórca Grupy Inicjatywnej ds. Związków Partnerskich. W 2005 roku został nagrodzony przez redakcję dodatku dziennika „Gazeta Wyborcza” – „Duży Format”, tytułem „Człowieka Dużego Formatu”.

Barbara Nowacka – działaczka lewicowa, feministka. Wiceprezesa Fundacji im. Izabeli Jarugi-Nowackiej. Była wiceprzewodniczącą Federacji Młodych Unii Pracy, członkinią biura i koordynatorką grupy feministycznej ECOSY (organizacji młodzieżowej Partii Europejskich Socjalistów). Działała w ruchach feministycznych, antywojennych i alterglobalistycznych.

prof. Joanna Senszyn – prof. dr hab. nauk ekonomicznych, wiceprzewodnicząca Sojuszu Lewicy Demokratycznej, działaczka społeczna na rzecz kobiet, dzieci, osób LGBT i zwierząt, publicystka, autorka najpoczytniejszego, lewicowego bloga. Była rektor, dziekan, kierownik katedry. W latach 2001–2009 posłanka na Sejm IV, V i VI kadencji, od 2009 r. deputowana do Parlamentu Europejskiego, wiceprzewodnicząca Komisji Praw Człowieka PE oraz Platformy PE na rzecz świeckiej polityki. Prezesa Stowarzyszenia „Polka potrafi”, które uczy kobiety, jak lepiej, mądrzej i przyjemniej żyć.

PANEL 4

Uspołecznienie kultury (stan polskiej kultury)

Moderator: Roman Kurkiewicz – dziennikarz i redaktor prasowy, radiowy, telewizyjny, dwukrotnie redaktor naczelny tygodnika „Przekrój”, autor programów radiowych o książkach i książek felietonowych (m.in. „Lewomyślnie”). Wykładowca dziennikarstwa w Collegium Civitas, UW.

Paneliści:

Beata Chmiel – menedżer kultury i analityk mediów, obecnie pracuje jako pełnomocnik dyrektora Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej. Członek Rady Programowej CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie i Polskiego PEN

Clubu. Odznaczona honorową odznaką Zasłużony Działacz Kultury. Jedną z inicjatorek i liderów ruchu społecznego Obywatele Kultury oraz sygnatariuszka Paktu dla Kultury.

Paweł Demirski – dramaturg, członek zespołu Krytyki Politycznej. W 2003 roku był stypendystą Royal Court Theatre w Londynie. W latach 2003–2006 kierownik literacki Teatru Wybrzeże. Wraz z Moniką Strzępką nagrodzony Paszportem Polityki w kategorii Teatr za rok 2010.

Sławomira Łozińska – aktorka teatralna i filmowa. Przez wiele lat związana z Teatrem Narodowym w Warszawie. W latach 2008–2012 była dyrektorem naczelnym Teatru

SYLWETKI PANELISTÓW, cd.

Ateneum im. Stefana Jaracza w Warszawie. Odznaczona tytułem „Zasłużony Działacz Kultury”.

prof. Andrzej Mencwel – Historyk i antropolog kultury, krytyk, eseista, publicysta. Twórca Instytutu Kultury Polskiej w UW. Autor m.in. „Etosu lewicy”.

Marek Wawrzkiwicz – dziennikarz, redaktor naczelny miesięczników literackich „Nowy Wyrz” i „Poezja”,

animator kultury, organizator Warszawskich Jesieni Poezji. Od 2000 roku prezes Oddziału Warszawskiego Związku Literatów Polskich, od roku 2003 prezes Zarządu Głównego.

Jerzy Wenderlich – dziennikarz, polityk Sojuszu Lewicy Demokratycznej; poseł na Sejm nieprzerwanie od 1993 roku (II, III, IV, V, VI i VII kadencji), wicemarszałek Sejmu VI i VII kadencji.

PANEL 5

Lewica XXI wieku (lewicowy projekt przyszłości)

Moderator: prof. Jacek Raciborski – socjolog na Uniwersytecie Warszawskim, kierownik Zakładu Socjologii Polityki UW; ostatnio opublikował książkę „Obywatelstwo w perspektywie socjologicznej”.

Paneliści:

Tomasz Kalita – współtwórca i Dyrektor Centrum im. Ignacego Daszyńskiego, szef zespołu doradców przewodniczącego Sojuszu Lewicy Demokratycznej, członek Krajowego Komitetu Wykonawczego i Sekretarz Rady Polityczno-Programowej SLD. Politolog, działacz polityczny, socjalista.

prof. Kazimierz Kik – dyrektor Instytutu Nauk Politycznych Uniwersytetu im. Jana Kochanowskiego, wiceprzewodniczący Komitetu Nauk Politycznych Polskiej Akademii Nauk.

prof. Janusz Reykowski – psycholog, profesor Polskiej Akademii Nauk. Zajmuje się psychologią polityczną.

dr Przemysław Sadura – socjolog polityki, wykładowca UW. Zajmuje się systemem edukacji, ruchami społecznymi

i badaniem struktury klasowej. Autor m.in. raportu „Szkola i nierówności społeczne” wydanego przez Fundację Aleksandra Kwaśniewskiego Amicus Europae i Fundację im. Friedricha Eberta.

dr Anna Skrzypek (Skrzypek-Claassens) – Senior Research Fellow w FEPS – Foundation of European Progressive Studies w Brukseli, gdzie od 2009 roku odpowiada za projekt badawczy poświęcony przyszłości lewicy europejskiej „Next Left” oraz z ramienia której jest członkinią Panelu Doradczego PES (Partii Europejskich Socjalistów) ds. Programu Fundamentalnego. Opublikowała ponad 50 tekstów naukowych i publicystycznych. Ostatnie z nich to: „Winning For Real. The Next Left taking the Chance to Shape Europe for the 21st century. 10 fundamental challenges” (2012), „Unleashing Competitive Spirit. The Role of Europarties in Politicizing Europe” (2013) oraz „Europe. Our Common Future. Celebrating 20 years of the Party of European Socialists” (2013).

Robert Walenciak – redaktor naczelny „Dziennika Trybuna”; publikuje od 25 lat.

PANEL 6

Nowoczesna Polska (innowacyjność i nowoczesność)

Moderator: dr Wojciech Szewko – absolwent UW, autor publikacji z dziedziny polityki i bezpieczeństwa energetycznego. Był wiceminister nauki. Od wielu lat zajmuje się doradztwem strategicznym. W latach 2012-2013 wiceprzewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Członek zarządu Tunezyjsko-Polskiej Izby Gospodarczej. Prezes Fundacji Centrum Studiów Strategicznych. Członek Zarządu SLD odpowiedzialny za politykę gospodarczą.

Paneliści:

prof. Marek Chmielewski – członek korespondent PAN od roku 2002, wiceprezes PAN wybrany na kadencję 2011–2014. Członek korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (od 2009 roku), członek Polskiego Towarzystwa Chemicznego i Amerykańskiego Towarzystwa Chemicznego. Jest przedstawicielem Polski w Europejskiej Organizacji Węglowodanowej, a także członkiem

Komitetu Sterującego Europejskimi Sympozjami Chemii Organicznej (ESOC).

Łukasz Foltyn – twórca komunikatora Gadu-Gadu. Socjaldemokrata, niezależny publicysta – współpracownik między innymi portalu lewica.pl, salon24.pl. Kandydował do Sejmu z numeru 1 warszawskiej listy PSL. Laureat nagród Nagrody INFO STAR w kategorii Rozwiązania Informatyczne przyznawanej przez Centrum Promocji Informatyki.

Michał Jaworski – od 2001 roku członek rady Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji. W 2009 roku wybrany na wiceprezesa PIIT ds. rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Informatycznego, a także ekspertem Krajowej Izby Gospodarczej. Bierze udział w pracach Koalicji na Rzecz Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego.

Grzegorz Napieralski – polityk, od 2004 roku poseł na Sejm IV, V, VI i VII kadencji, w latach 2008–2011 przewodniczący Sojuszu Lewicy Demokratycznej.

prof. Wiesław Nowiński – dyrektor Laboratorium Obrazowania Biomedycznego Agencji ASTAR w Singapurze. Od prowadzi 19 lat badania nad możliwościami poznania anatomii ludzkiego mózgu. Jest profesorem na wydziale radiologii na University of Washington Medical Center, Seattle, USA; profesorem wizytującym oraz konsultantem medycznym w Harbin Institute of Technology w Chinach; wykładowcą na Nanyang Technological University w Singapurze

mec. Andrzej Szejna – prawnik i ekonomista. Wiceminister Gospodarki a następnie Integracji Europejskiej w rządzie Leszka Millera, poseł do Parlamentu Europejskiego VI kadencji – wiceprzewodniczący Komisji Stanowienia Prawa PE. Absolwent SGH oraz Wydziału Prawa UW, stypendysta Uniwersytetu Ekonomicznego w Wiedniu. Radca prawny i wykładowca akademicki z zakresu ekonomii integracji europejskiej, negocjacji międzynarodowych i prawa gospodarczego UE. Szef SLD w województwie świętokrzyskim.

PANEL 7

Drogi awansu kobiet – perspektywa zmiany (prawa kobiet)

Moderator: prof. Danuta Waniek – polityk, posłanka na Sejm I, II i III kadencji. W latach 1994–1995 pełniła funkcję podsekretarza stanu do spraw parlamentarnych w Ministerstwie Obrony Narodowej, a w latach 1995–1997 była szefem Kancelarii Prezydenta RP. Przewodnicząca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w latach 2003–2005. Założycielka i długoletnia przewodnicząca Demokratycznej Unii Kobiet.

Paneliści:

Agata Czarnacka – redaktor naczelna Lewica24.pl.

Barbara Labuda – działaczka opozycyjna, więzień polityczny, po 1989 roku należała do lewego skrzydła Unii Demokratycznej, a następnie Unii Wolności. Długoletnia przewodnicząca Parlamentarnej Grupy Kobiet. Zwoleńniczka państwa świeckiego, członkini Gabinetu Cieni

w Kongresie Kobiet. Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego do spraw społecznych. Ambasador RP w Luxemburgu.

Paulina Piechna-Więckiewicz – wiceprzewodnicząca SLD, wiceprzewodnicząca Sejmiku Kobiet Lewicy, Radna m.st. Warszawy. W swojej działalności politycznej zajmuje się edukacją, polityką społeczną oraz rynkiem pracy dla młodych ludzi.

Katarzyna Piekarska – radca prawny, działaczka na rzecz ochrony praw człowieka i zwierząt, przewodnicząca Sejmiku Kobiet Lewicy, wiceprzewodnicząca Sejmiku Mazowsza.

prof. Monika Płatek – prof. prawa, kierowniczka Zakładu Kryminologii Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, członkini Polskiego Stowarzyszenia Edukacji Prawnej.

www.kongreslewicy.pl
facebook.com/kongreslewicy
twitter.com/kongreslewicy

ORGANIZACJE TWORZĄCE KONGRES POLSKIEJ LEWICY

stan na dzień 11 czerwca 2013

- Białoruskie Towarzystwo Społeczno-Kulturalne w Polsce
- Demokratyczna Partia Lewicy
- Demokratyczna Unia Kobiet
- Federacja Młodych Socjaldemokratów
- Federacja na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny
- Federacja Polskich Banków Żywności
- Federacja Związków Zawodowych Pracowników PKP
- Inicjatywa „Stop Wojnie”
- Instytut Europejski
- Instytut Kultury Wsi
- Klub Niezależnej Myśli Politycznej w Płocku
- Klub Piłkarskiej Lewicy
- Komitet Obrony Seniora
- Krajowa Partia Emerytów i Rencistów
- Krajowa Rada Kolejarskich Honorowych Dawców Krwi
- Krajowy Związek Zawodowy Inspektorów Kontroli ZUS
- Liga Kobiet Polskich
- NSZZ Pracowników Pożarnictwa
- NSZZ Solidarność Konfederacja
- Obywatelska Inicjatywa Opodatkowania Obrotu Kapitałowego
- Ogólnopolski Związek Bezrobotnych
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Byłych Wychowanków Domów Dziecka „Bidule”
- Ośrodek Myśli Społecznej im. Ferdynanda Lassalle’a
- Partia Regionów
- Polska Lewica
- Polska Partia Socjalistyczna
- Polska Unia Lokatorów
- Polski Związek Działkowców
- Rada Weteranów Lewicy Kraków
- Ruch Ludzi Pracy
- Ruch Odrodzenia Gospodarczego im. Edwarda Gierka
- Ruch Społeczny Niezależna Inicjatywa Europejska „NIE”
- Samoobrona
- Sejmik Kobiet Lewicy
- Sojusz Lewicy Demokratycznej
- Społeczne Ogólnopolskie Stowarzyszenie im. Edwarda Gierka
- Stowarzyszenia Przyjaciół Smolna
- Stowarzyszenie „Dać Siebie Innym”
- Stowarzyszenie „Kobiety dla Małopolski”
- Stowarzyszenie „Kuźnica”
- Stowarzyszenie Centrum im. Ignacego Daszyńskiego
- Stowarzyszenie Dialogu Obywatelskiego w Krakowie
- Stowarzyszenie im. Ignacego Daszyńskiego
- Stowarzyszenie Ludzi Dobrej Woli „Pomagamy Pomagać”
- Stowarzyszenie na rzecz Państwa Neutralnego Światopoglądowo „Neutrum”
- Stowarzyszenie Obrony Praw Lokatorów
- Stowarzyszenie Ordynacka
- Stowarzyszenie Pacjentów „Primum Non Nocere”
- Stowarzyszenie Pokolenia
- Stowarzyszenie Razem dla Ziemi Dębickiej
- Stowarzyszenie Ruch Społeczny „Praca-Pokój-Sprawiedliwość”
- Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne Warszawa w Europie
- Stowarzyszenie Studentów, Absolwentów i Przyjaciół WSNHiD w Poznaniu „be Smart”
- Stowarzyszenie Tradycji Ludowego Wojska Polskiego
- Stowarzyszenie Wolnomyślicieli im. Kazimierza Łyszczynskiego
- Towarzystwo Kultury Świeckiej im. Tadeusza Kotarbińskiego
- Towarzystwo Przyjaciół Dzieci
- Unia Pracy
- Warszawskie Forum Lewicy
- Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej
- Związek Zawodowy Górników w Polsce
- Związek Zawodowy Kierowców w Polsce
- Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Miedziowego
- Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej
- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
- Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”

Skrót materiału zebranego i opracowanego z okazji Kongresu Polskiej Lewicy przez Radę Polityczno-Programową Sojuszu Lewicy Demokratycznej z udziałem partii, organizacji i związków zawodowych, które zadeklarowały udział w Kongresie.

JESTEŚMY LEWICĄ

Nie wdajemy się w dyskusję, czy podział na lewicę i prawicę jest jeszcze zasadny. Interesuje nas człowiek i jego losy. Jak długo ludzie pracy będą zależni od działania kapitalizmu, zwłaszcza spekulacyjnego, tak długo będziemy się nazywać lewicą,

Reprezentujemy pracowników – wszystkich, którzy żyją z pracy rąk i umysłów. Bronimy bezrobotnych i nie zgadzamy się na porządek społeczny, w którym dzięki istnieniu rezerwowej armii ludzi bez pracy, możliwy jest wyzysk pracujących i obniżanie standardów zatrudnienia.

Polska potrzebuje lewicy i socjaldemokratycznego spojrzenia na społeczeństwo i państwo. Równość, wolność i sprawiedliwość społeczna to wartości, a zarazem cele lewicowej polityki. Uznajemy ich aktualność, ale jednocześnie rozumiemy, że współczesna lewica musi być inna od tej, którą znamy z historii.

PAŃSTWO MUSI WRÓCIĆ

Polska po ośmiu latach rządów prawicowych potrzebuje zmiany programowej i nowej wizji rządzenia. Środkiem realizacji lewicowej wizji jest państwo – państwo aktywne i skuteczne. Lewica chce przełamać słabość i niemoc dzisiejszego państwa, którym ludzie w Polsce mówią, że abdykowało lub odwróciło się plecami do obywateli. Państwo musi wrócić!

W okresie 20 lat transformacji ustrojowej doszło w Polsce do gwałtownego ograniczenia praw socjalnych, pojawiło się wysokie bezrobocie, zlikwidowano szereg przywilejów pracowniczych, wydłużono wiek emerytalny. Państwo zamiast pełnić rolę arbitra, przyjęło rolę aparatu broniącego interesów pracodawców. Czas to zmienić – stwórzmy polski model państwa socjalnego. Niech będzie to państwo kompromisu społecznego, realizujące zasadę: tyle rynku ile konieczne, tyle gwarancji socjalnych, ile możliwe.

Państwo nie może być pełnomocnikiem oraz wykonawcą woli anonimowych sił ekonomicznych, przed którymi ma chronić swych obywateli. Swoboda przepływu kapitału

i w zglobalizowanym świecie nie powinny oznaczać bezsilności wobec żywiołu rynkowego.

NIERÓWNOŚĆ TO NIESPRAWIEDLIWOŚĆ

Spółczesne społeczeństwo egalitarne, w którym nie istnieją nadmierne różnice klasowe, stanowe, majątkowe stanowi bardziej efektywny model rozwoju społecznego niż społeczeństwo oparte na głębokich różnicach, podziałach i wykluczeniu części obywateli z dostępu do dóbr. Wielowymiarowe i nakładające się na siebie nierówności są szkodliwe dla rozwoju jednostek, rodzin, społeczności lokalnych, regionów i kraju jako całości. Nowoczesny świat opiera się na przewyżczeniu dawnych podziałów stanowych i przyznaniu wszystkim obywatelom równych praw. Jednak formalna równość nie gwarantuje rzeczywistej równości. Dlatego potrzebna jest lewicowa polityka społeczna, która powinna zbliżyć Polskę do nowoczesnego ideału społeczeństwa równości, który w największym stopniu osiągnęły państwa skandynawskie. Lewica musi zdecydowanie dążyć do zmniejszenia skali ubóstwa.

RYNKI SŁUŻĄ LUDZIOM, A NIE LUDZIE RYNKOM

Współczesny globalny kryzys gospodarczy, jest w istocie kryzysem paradygmatu neoliberalnego w gospodarce. To on stworzył warunki i narzędzia dla niekontrolowanego rozkwitu spekulacji finansowych, które doprowadziły do załamania światowych finansów.

Polityka gospodarcza socjaldemokracji opiera się na założeniu, że wolność rynku ograniczają: dobro jednostki i społeczeństwa oraz ich szanse rozwoju. Wolność gospodarcza jest wartością tylko w tej mierze, w jakiej służy dobru całego społeczeństwa. Przekracza właściwą miarę wtedy, gdy prowadzi do pogłębienia nierówności społecznych oraz wyzysku ekonomicznego.

Socjaldemokracja nie kwestionuje mechanizmów rynkowych ani nie zmierza do ich zniweczenia. Rynek jest narzędziem, którym posługują się ludzie, nie zaś celem życia wspólnoty. Jeśli narzędzie to w danych okolicznościach

zawodzi w realizacji celów podstawowych, państwo ma nie tylko prawo, lecz również obowiązek ingerowania w system gospodarczy. Lewicową politykę gospodarczą można sprowadzić do czterech podstawowych założeń: wysoki i stabilny wzrost gospodarczy, jak najwyższy poziom zatrudnienia, sprawiedliwy podział owoców dobrobytu i rozwoju gospodarczego, odpowiedzialność za państwo, czyli brak zgody na rujnowanie dorobku pokoleń i zadłużanie państwa.

Dyskusja nie powinna toczyć się wokół tego, czy państwo może ingerować w sferę gospodarczą, ale w jaki sposób i w jakim stopniu ta ingerencja powinna mieć miejsce, tak aby system gospodarczy najefektywniej pozwalał na realizację celów społecznych, przy zachowaniu wolności gospodarczej i konkurencyjności.

PRACA LEPSZA OD ZASIŁKU – ODBUDUJEMY POLITYKĘ SPOŁECZNĄ

Szacuje się, że w wyniku transformacji ustrojowej zniknęło aż pięć milionów miejsc pracy w Polsce. Obecnie ponad dwa miliony ludzi w Polsce nie ma pracy, a w najbardziej kryzysowych latach po 1989 roku bezrobociem było dotkniętych nawet 3,5 miliona ludzi. Ten problem byłby jeszcze bardziej dotkliwie odczuwany gdyby nie emigracja zarobkowa Polek i Polaków. Dążenie do możliwie pełnego zatrudnienia jest dla lewicy sprawą najwyższej troski. Tworzeniu miejsc pracy będą sprzyjać działania państwa wspierające rozwój małej i średniej przedsiębiorczości, a także przedsiębiorczości społecznej (spółdzielnie, spółdzielnie socjalne) oraz państwowe inwestycje w gospodarkę. Niezwykle ważne jest, by powstawało nie tylko więcej miejsc pracy, lecz by były one miejscami pracy dobrej jakości.

Zadaniem lewicy jest dążenie do możliwie szerokiego wsparcia instytucji rodziny w całej różnorodności jej potrzeb oraz wielości form, w jakich rodzina może funkcjonować. Niektóre formy życia rodzinnego (jak związki osób tej samej płci) wymagają poszerzenia uprawnień zarówno w sensie prawnym jak i socjalnym. Rolą lewicy jest likwidować bariery dla osób, które chciałyby wychowywać dzieci – a z przyczyn prawnych, socjalnych czy zawodowych nie mogą tego robić. Znaczenie ma nie tyle samo rodzenie dzieci, ile ich wychowanie. Zachęcając do posiadania dzieci, trzeba promować nie tyle macierzyństwo, co rodzicielstwo, angażujące w wychowanie dzieci zarówno matki, jak ojców.

Dążymy przebudowy systemu emerytalnego, by w zasadniczej części był on oparty na zasadzie solidarności

pokoleń. Emerytury kapitałowe mogą być uzupełnieniem systemu. Należy zapewnić przyszłym emerytom możliwość wyboru pomiędzy przekazywaniem wszystkich składek emerytalnych do ZUS, a przekazywaniem ich części do prywatnych towarzystw emerytalnych (OFE). Generalnie uważamy, że moment przechodzenia na emeryturę powinien wynikać ze stażu pracy, a nie arbitralnie ustalonego wieku emerytalnego.

ZDROWIE – SZPITALE DLA LUDZI, NIE DLA ZYSKU

Niedługo minie piętnaście lat od wprowadzenia w Polsce przez konserwatywno-liberalny rząd Jerzego Buzka programu czterech „wielkich” reform, w tym zdrowotnej. Okazuje się, że problemy, które miały zostać rozwiązane istnieją nadal, a skutki reform są często odmienne od zakładanych. Stan zdrowia społeczeństwa nie uległ poprawie w oczekiwanym stopniu, a wręcz pojawiło się wiele nowych niekorzystnych zjawisk. Zapewnienie właściwej opieki zdrowotnej jest bardzo pilnym zadaniem. Jest to fundamentalne wyzwanie dla lewicy, która musi naprawić system zdrowotny zniszczony przez rządy prawicowe.

Dla lewicy w Polsce powinno być jasne, że możliwy wybór między dwiema głównymi opcjami: rynkową i wspólnotową powinien być rozstrzygnięty na rzecz tej drugiej. Wbrew temu co mówi nam rząd dzisiaj już wiemy, że ważne jest czy szpitale są prywatne czy publiczne. System opieki zdrowotnej powinien realizować zasady sprawiedliwości, solidarności i altruizmu, jednym słowem – zmniejszać nierówności zdrowotne. Rynek osłabia pozycję biednych na rzecz bogatych, mimo pozorowanej formalnej równości wszystkich uczestników. Rynek usług zdrowotnych nie jest ani sprawiedliwy, ani nie zapewnia efektywności ekonomicznej. Nie zawiera w sobie mechanizmów samoregulacji. W rynkowych systemach środki przenoszone są tam, gdzie jest możliwość dużego zysku, a nie tam, gdzie występuje potrzeba medyczna. Podstawowym postulatem powinno być dzisiaj odrzucenie opcji rynkowej i przywrócenie publicznej służby zdrowia.

EDUKACJA – WYKSZTAŁCENIE NIE JEST TOWAREM

Lewica świadoma wyzwań cywilizacyjnych XXI w. opowiada się za szkołą egalitarną, świecką, tolerancyjną, nowoczesną. Wyrównywanie szans edukacyjnych jest najefektywniejsze na wczesnych etapach edukacji. Konieczne jest zatem objęcie opieką przedszkola wszystkich dzieci w wieku 3–5 lat w finansowanych przez

państwo publicznych placówkach, o rozwiniętej funkcji wyrównawczych i integracyjnej. Wzorem krajów skandynawskich należy utworzyć dziewięcioletnią szkołę podstawową. Gwarancją właściwego procesu wyrównywania szans edukacyjnych jest publiczna oświata jako podstawa systemu edukacyjnego, w którym szkoły prywatne są jedynie uzupełnieniem.

Obecna struktura systemu edukacji w Polsce pogłębia nierówności społeczne, sprzyja segregacji uczniów. Gimnazja, które w zamyśle reformatorów miały być miejscem wyrównywania szans edukacyjnych, przyspieszyły selekcję uczniów, stały się także miejscem kumulacji problemów wychowawczych związanych z trudnościami okresu dojrzewania.

Nie wolno też zapominać o szkole jako o miejscu skutecznej pomocy społecznej: posiłki, gabinety opieki medycznej, stypendia i granty uczniowskich, oferta zajęć pozalekcyjnych muszą być wpisane w życie szkoły. Należy powstrzymać likwidację funkcji socjalno-opiekuńczych szkoły: zamykanie świetlic szkolnych, prywatyzację stołówek (obiad z cateringu lub przekazywanie szkolnej stołówki prywatnemu agentowi).

Lewica przestrzega, że oszczędzanie w oświacie bywa bardzo kosztowne. Obecny system finansowania należy skorygować, wprowadzając system wyrównawczy, uwzględniającym poziom zamożności gminy i obejmujący także finansowanie przedszkoli. Gmina i powiat jako organizator procesu nauczania powinny odpowiadać za infrastrukturę oświatową, natomiast za jakość i poziom nauczania odpowiedzialność ponosić musi państwo. Samorządy nie mogą być zainteresowane zatrudnianiem „tanich” nauczycieli. Zawód nauczyciela wymaga szczególnej ochrony i gwarancji państwa. Konieczne jest zachowanie Karty Nauczyciela, próby jej likwidacji służą urynkowieniu edukacji.

PRAWA KOBIET TO STANDARD CYWILIZACYJNY

Prawa kobiet są standardem cywilizacyjnym wyznaczonym przez prawa człowieka. Niestety w wielu krajach, w tym również w Polsce mamy do czynienia z lekceważeniem kanonu praw człowieka. Jako lewica uważamy, że dojrzałość polityki europejskiej w sprawie równości płci i zatrudniania jest wzorem do naśladowania w polskich warunkach.

Tak jak wszyscy pracownicy, Polki walczą o prawo do godności i pracy. Nadal większość bezrobotnych w Polsce to kobiety. Stanowią one też ponad połowę długotrwale bezrobotnych. Ponad połowa kobiet obecnie poszukujących

pracy zmuszana jest do zatrudnienia na umowach śmieciowych – bez zabezpieczenia społecznego, prawa do urlopu, emerytury, ubezpieczenia. Państwo, pomimo ustawowych gwarancji prawa do pracy, nie potrafi ochronić obywaterek przed dyskryminacją na rynkach pracy.

Wciąż niedościgłym ideałem pozostają równe wynagrodzenia za równą pracę (o porównywalnej wartości) – w Polsce utrzymuje się nierówność ok. 20 proc. na niekorzyść kobiet. Kobiety wciąż otrzymują niedostateczną ochronę ze strony instytucji państwowych, nadal muszą walczyć o prawo do bezpieczeństwa w rodzinie i w sferze publicznej. Polki w corocznych *Manifach* stale podnoszą kwestię niedostatków wolności wyboru. Kluczowym dla większości obszarów dyskryminacji kobiet okazuje się brak dostępu do kontroli płodności. Lewica dbająca o prawa kobiet w XXI w. musi przede wszystkim uznać za standard cywilizacyjny prawa reprodukcyjne i seksualne. Ustawowy zakaz aborcji jest fundamentem pozwalającym budować konserwatywną politykę społeczną.

LEWICOWA POLITYKA NA RZECZ KULTURY

XX-wieczna lewica słusznie dostrzegała w kulturze potężny instrument oddziaływania społecznego. Działania polityczne lewicy międzywojennej w Polsce były częścią planu kulturowego, mającego doprowadzić do powstania lepszego (sprawiedliwszego socjalnie) i demokratycznego społeczeństwa. Temu celowi służyła rozwijana w środowiskach robotniczych akcja oświatowa, edukacyjna i wychowawcza (TUR, spółdzielnie mieszkaniowe, działalność sportowa, upowszechnianie czytelnictwa, etc.) oraz artystyczna.

Współczesna polska lewica zbyt często ulegała zjawisku typowemu dla całego świata polityki, które socjologowie określają mianem „wymeldowania się z kultury”. Polega ono na tym, że ugrupowania polityczne funkcjonują jako swoisty towar na rynku wyborczym i są skupione głównie na własnym marketingu. Nie są w stanie korzystać z kultury jako środka formowania postaw społecznych, charakterystycznego dla lewicy przedwojennej czy okresu PRL. Lewica polityczna nie powinna temu ulegać i musi zweryfikować swój stosunek do kultury. Obecność lewicy w kulturze popularnej i umasowienie jej przesłania powinno być ambitnym i godnym poparciem celem polityki kulturalnej w programie partii lewicowych.

Lewica musi też posiadać własną wizję polityki kulturalnej państwa. W okresie transformacji ustrojowej państwo konsekwentnie wycofywało się z obowiązku finansowania

kultury, podporządkowując tę sferę prawom rynku. W rezultacie doszło do patologicznej komercjalizacji działań kulturalnych i gwałtownego upadku poziomu tzw. kultury masowej. Tak zachwalany przez zwolenników wolnego rynku biznes nie stworzył miejsc pracy w kulturze, wyzyskując twórców i doprowadził do destabilizacji publicznych instytucji kultury w Polsce. Pożądanym wydaje się być model zawierający elementy sponsoringu oraz przemysłowej polityki kulturalnej państwa. Może być przeciwwagą dla wyłączności biznesu i komercji. Pozwala łączyć źródła finansowania bez rezygnacji z ambicji artystycznych.

POLSKA W EPOCE GLOBALIZACJI. INNY ŚWIAT JEST MOŻLIWY

Konieczna jest radykalna zmiana obecnego modelu funkcjonowania naszej cywilizacji, zgodnie z którym sektor finansowy zdominował gospodarkę, a ta z kolei interesy społeczne i globalne. Punktem wyjścia dla rekonstrukcji ładu międzynarodowego powinien stać się postulat „globalnej umowy” przenoszącej państwa rozwinięte i rozwijające się na nową płaszczyznę dialogu i współpracy w kwestiach ekonomicznych i bezpieczeństwa.

Lewica uznaje, że strategiczne cele polskiej polityki zagranicznej oparte są na trzech filarach: polityce europejskiej; relacjach z sąsiadami oraz pozostałymi państwami regionu Europy Środkowej i Wschodniej; stosunkach euroatlantyckich, kontaktach z czołowymi państwami i ugrupowaniami integracyjnymi innych regionów świata oraz udziale w rozwiązywaniu problemów globalnych. Na tych trzech polach należy budować konsensus w polityce zagranicznej, obejmujący jak najszerszy krąg ugrupowań politycznych i społecznych.

Polska musi być obecna w debacie na temat przyszłości integracji europejskiej. Opowiadamy się za wykonywaniem szeregu kompetencji państwa z poziomu wspólnotowego – Unii Europejskiej. Tylko silny ponadpaństwowy i ponadnarodowy organizm europejski może zapewnić szybszy rozwój naszego kraju i umocnić jego pozycję we wspólnocie międzynarodowej. Uważamy, że należy dążyć do wyrównywania szans rozwojowych poszczególnych społeczeństw UE poprzez stopniowe ujednolicanie systemów ochrony zdrowia, opieki społecznej i edukacji. Nie oznacza to znoszenia narodowej specyfiki, lecz wypracowanie wspólnych europejskich standardów, obowiązujących w każdym z państw członkowskich i skutecznie chroniących prawa jednostki, w tym prawa pracownicze.

W ostatnich latach istotnej poprawie uległy stosunki z naszymi dwoma kluczowymi sąsiadami: Niemcami

i Rosją. Proces ten należy kontynuować. Istnieje historyczna szansa na wypracowanie nowej formuły współpracy polsko-rosyjskiej. Na wzór Trójkąta Weimarskiego powinien być rozwijany Trójkąt Kaliningradzki, obejmujący Polskę, Niemcy i Rosję. W ten sposób wsparlibyśmy ideę bezpieczeństwa kooperatywnego w relacjach NATO z Rosją. Stałym zadaniem polskiej polityki zagranicznej powinien być rozwój stosunków z pozostałymi bliższymi i dalszymi sąsiadami z Europy Środkowej i Wschodniej.

ODZYSKAĆ PRZESZŁOŚĆ. WSPÓŁCZESNA LEWICA WOBEC HISTORII

W dzisiejszej Polsce obserwujemy powrót fali antykomunizmu, a na wielu demonstracjach powraca okrzyk „Przec z komuną!”. Dzisiejsi prawicowi radykałowie odgrywają spektakl walki z „komuną”, jaki odbywał się w latach 80. Na skutek dominacji medialnej osób dorastających w tym okresie i działalności Instytutu Pamięci Narodowej, wizja – jak mówią te środowiska – „wojny polsko-jaruzelskiej” staje się uosobieniem postawy patriotycznej. Prawicowa polityka historyczna podsuwa młodemu pokoleniu odpowiednie kody kulturowe kontestacji. To z kolei ma bezpośrednio przełożenie na politykę.

Niestety, lewica ułatwiła prawicy zdobycie monopolu na zawładnięcie interpretacją przeszłości. Poza obroną praw obywatelskich ludzi związanych z PZPR, nowe partie lewicy po 1989 r. nie wypracowały własnej, spójnej polityki historycznej. Z nonszalancją traktowały swoje symbole takie jak święto 1 Maja, czy czerwony sztandar. Lewica przez wiele lat była niepewna swojej przeszłości, ignorancka w stosunku do socjalizmu międzywojennego, i uległa wobec przeciwników wysyłających ją na „śmietnik historii”. Oprócz tego nie potrafiła skutecznie przeciwstawić się utworzeniu IPN-u oraz „dzikiej” lustracji. Dziś lewica wysuwa postulat likwidacji Instytutu Pamięci Narodowej i Biura Lustracyjnego. Po przeszło 20 latach od przełomu ustrojowego najwyższy czas zakończyć lustrację.

Dzisiejsza lewica chce przeciwstawić prawicowej interpretacji przeszłości własną narrację historyczną. Jedną z pierwszych takich inicjatyw jest ogłoszenie „roku Edwarda Gierka”. Ten zwrot ku historii umożliwiła podjęcie na nowo dyskusji o zaletach i wadach pochłoniętego przez czarną dziurę 45-lecia. Umiejętność zbudowania własnego historycznego kontekstu, wyzbytego kompromitujących anachronizmów i tworzącego perspektywę współczesności i przyszłości jest równie konieczna jak przekonujący program gospodarczy.

SKLEP
POLIT
YCZNY

AKCYDENSY I DRUKI SLD

listowniki
wizytówki
koperty
i inne

UPOMINKI FIRMOWE SLD

t-shirty
czapki
długopisy
i inne

www.SklepPolityczny.pl

ZAPRASZAMY NA STOISKO W FOYER

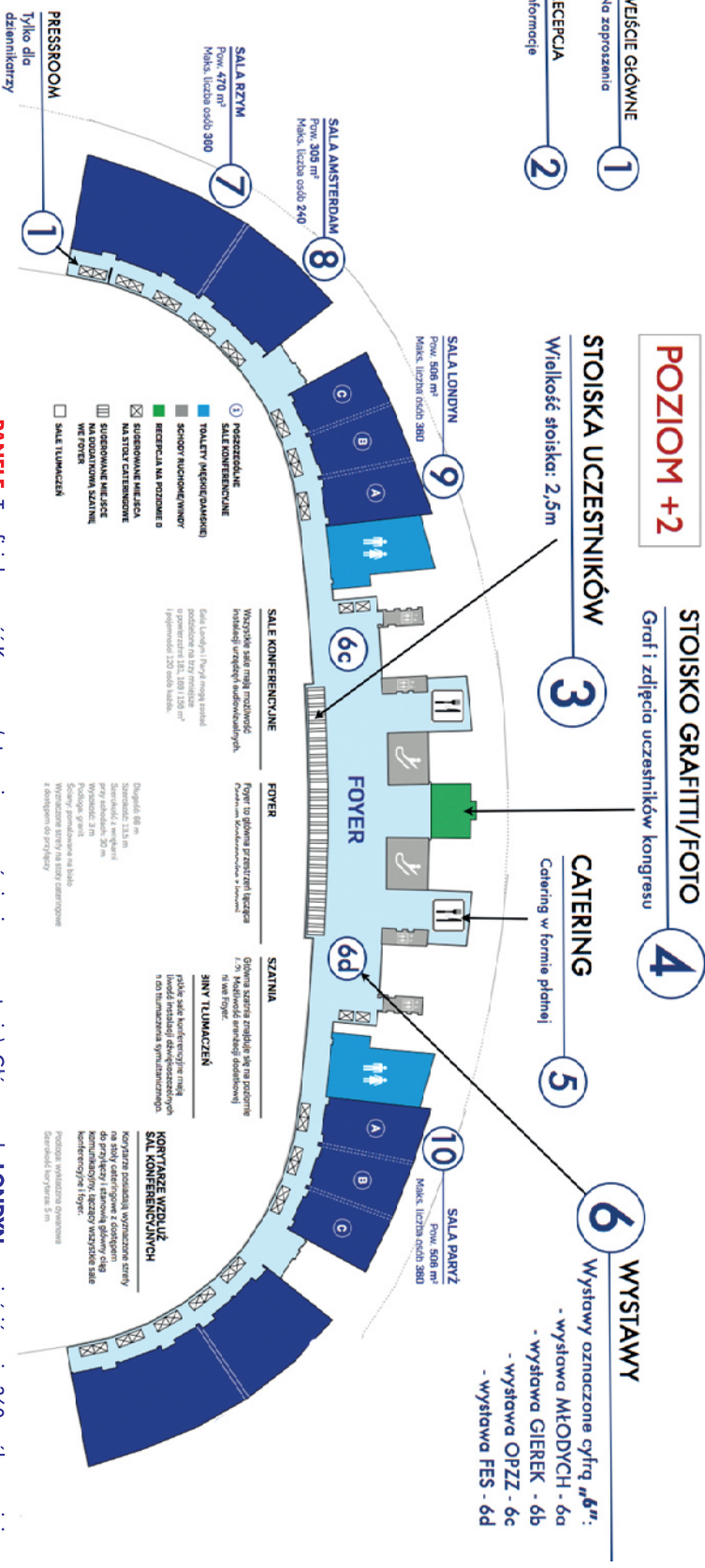
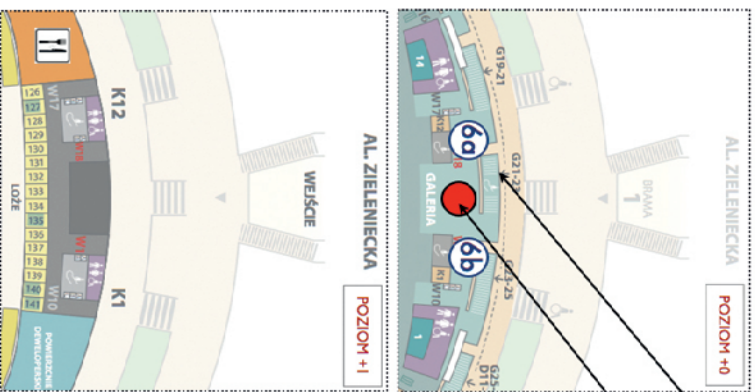

KONGRES
POLSKIEJ LEWICY

MAPKA KONGRESOWA

UWAGA!!! "Świat Wielkiego Futbolu"
Specjalnie dla uczestników Kongresu Polskiej Lewicy wejście na wystawę ponad 1000 eksponatów piłki nożnej **ZA DARMO!!!**
SZUKAJCIE NA POZIOMIE - I

www.kongreslewicy.pl
[facebook.com/kongreslewicy](https://www.facebook.com/kongreslewicy)

Kongres będzie podzielony na dwie części:

CZĘŚĆ I
CZĘŚĆ II

PANELE: To oficjalna część Kongresu (otwarcie, przemówienia, prezentacje). Główna sala **LONDYN** pomieścić może 360 osób – w niej odbywają się główne wystąpienia. Pozostałe osoby będą mogły obserwować rozpoczęcie imprezy na telebimach w salach **AMSTERDAM** i **RZYM**, a także na ekranach we foyer.

PANELE: To programowa część Kongresu (7 paneli programowych). W tym: **Nowa polityka społeczna** (sala Londyn B), **Gospodarka polska wobec światowego kryzysu** (sala Rzym), **Przyszłość demokracji** (sala Londyn C), **Uspolecznienie kultury** (sala Pariz A), **Lewica XXI wieku** (sala Amsterdam), **Nowoczesna Polska** (sala Londyn A), **Drogi awansu kobiet – perspektywa zmiany** (sala Pariz B)